

спорядъ обычая на онова врѣмя, изгорили тѣла-та имъ на огънь, пламень-тъ ся раздѣлилъ на двѣ части. Князове-ти, що обстѣпляли Тивж, токо-речи всичкы-ти изгинжли подъ стѣны-ты ѥ; нѣ сынове-ти имъ изново обстѣпили града, и го призели; съ това ся и свършили наречены-ты *Тиванскы войны*.

Въ южнѣ Гръциѣ владѣли Пелопиди, сир. послѣдници на Пелопса. Съ тѣхнѣ-тѣ сѣдбинѣ сѣ свързани най-любопытны-ты грѣцкы басни, сир. за *Троянскѣ-шѣ войны*.

На сѣверозаходный брѣгъ на Малѣ Азиѣ имало едно малко царство, населено съ Троянци, еднородци съ Гръци-ты. Едно врѣмя въ Троѣ царувалъ единъ старецъ Приамъ, който ималъ много сынове; по-старый отъ тѣхъ, Хекторъ, былъ прочютъ съ юначество-то си, а другъ, Парисъ, съ хубость-тѣ си. Парисъ станжалъ причинѣ на боеве-ты съ Гръци-ты. Той обѣишълъ Пелопонесъ, и бесчловѣчно докачилъ одного отъ пелопиды-ты, сир. спартанскый царь, Менелая, комуто откраднжалъ женѣ-тѣ, хубавицѣ Еленѣ. Тогава много грѣцкы князове ся събрали, избрали си за общъ водачъ Менелаяевый братъ Агамемнона, и ся подбрали да идѣтъ въѣзъ Троѣ. Освѣнъ Агамемнона и Менелая прочюти водаче или юнаци въ тоя походъ были: Одиссей, Аяюль и Ахиллъ. Одисей былъ много хытръ и измысловачъ. Аяксъ былъ много ядрѣи юнакъ; нѣ младый Ахиллъ надминувалъ всичкы-ты юнаци съ работы-ты си. Троѣ была оградена съ якы стѣны; Гръци-тине могли да ѣпризематъ съ пристѣнѣ, та ся надумали да направятъ правѣ обстѣпѣ. Тии истеглили малкы-ты си корабе на брѣга и направили тамъ станъ. На полянѣ-тѣ между стана и града ставали часто боеве; прости-ти войници ся бияли пѣши, а юнаци-ти ѣздили на боевы колесници (тии были малкы, съ двѣ колелета и нагласени да ѣздатъ и да ся биятъ на тѣхъ стойшкомъ). Нѣкои боеве подъ Троѣ живописно сѣ описани въ грѣцкѣ-тѣ пѣснопойкѣ (поемѣ) *Илиадѣ*. (Тая пѣснопойка е съставена отъ пѣсни-ты, които ся пѣли въ Гръциѣ отъ пѣснопойци, що ходили отъ мѣсто на мѣсто и пѣли повече-то на гласъ на седмоструннѣ гѣсѣлѣ.